

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

580/5

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, vrácený Senátem

Doručeno poslancům: 19. března 2020 v 14:32

ZÁKON

ze dne 2020,

**kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů,
a další související zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna daňového řádu

Čl. I

Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 375/2015 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 368/2016 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 94/2018 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 111/2019 Sb. a zákona č. 337/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 3 se slova „přiznání, hlášení nebo vyúčtování (dále jen „řádné daňové tvrzení“) a dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování (dále jen „dodatečné daňové tvrzení“)“ nahrazují slovem „tvrzení“.
2. V § 1 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Daňovým tvrzením je
a) řádné daňové tvrzení, a to daňové přiznání, hlášení nebo vyúčtování,
b) dodatečné daňové tvrzení, a to dodatečné daňové přiznání, následné hlášení nebo dodatečné vyúčtování.“.
3. V § 31 odst. 1 se slova „Daňový subjekt nebo jeho zástupce“ nahrazují slovy „Osoba zúčastněná na správě daní“.
4. V § 34 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavcem 2, který zní:

„(2) Pokud osoba zúčastněná na správě daní učinila podání elektronicky způsobem vyžadujícím dodatečné potvrzení, je pro určení počátku běhu lhůty pro vydání rozhodnutí nebo provedení jiného úkonu správce daně rozhodný den, kdy bylo podáno potvrzení tohoto podání.“.
5. V § 36 se doplňuje odstavcem 7, který zní:

„(7) Pro určení dne podání žádosti o prodloužení lhůty je rozhodný den, kdy byla tato žádost podána podle § 35 odst. 1.“.

6. V § 37 odst. 4 písm. c) se slova „řádného daňového tvrzení nebo dodatečného“ zrušují.
7. V § 53 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena l) a m), která znějí:
„l) orgánu veřejné moci pro účely prokázání skutečnosti, že daňový subjekt nemá u správce daně evidován nedoplatek, a to v případě, kdy takové prokázání požaduje jiný zákon,
m) Ministerstvu financí jako orgánu příslušnému k jednání v řízení na základě mezinárodní smlouvy, a to v rozsahu projednávání správy daní v tomto řízení.“.
8. V § 57 odst. 1 písm. d) se slovo „získávají“ nahrazuje slovem „zpracovávají“.
9. V § 61 odst. 2 se za slovo „povinností,“ vkládají slova „nebo které je oznámením,“.
10. V § 65 odst. 2 se slova „zahájení projednání zprávy o daňové kontrole“ nahrazují slovy „sdělení dosavadního výsledku kontrolního zjištění“.
11. § 69 až 69b včetně nadpisů znějí:

„§ 69

Daňová informační schránka

(1) Správce daně, který je k tomu technicky vybaven, umožní daňovému subjektu využívat prostřednictvím dálkového přístupu daňovou informační schránku. Daňová informační schránka může být společná pro více správců daně.

(2) Daňový subjekt může prostřednictvím daňové informační schránky

- a) získávat informace shromažďované ve spisu a na osobním daňovém účtu tohoto daňového subjektu v rozsahu a členění, v jakém jsou tyto informace v daňové informační schránce soustředěny,
- b) získávat vybrané informace o svých právech a povinnostech,
- c) činit podání s využitím vybraných informací, které o něm správce daně zpracovává.

(3) Správce daně zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup

- a) skutečnost, že je technicky vybaven pro
 1. zřízení daňové informační schránky,
 2. přidělení přístupových údajů do daňové informační schránky,
- b) rozsah a členění informací soustředěných v daňové informační schránce a četnost jejich aktualizace,
- c) podmínky a postup pro
 1. získávání informací prostřednictvím daňové informační schránky,
 2. možnost činit podání prostřednictvím daňové informační schránky,
 3. přidělení, používání a zneplatnění přístupových údajů,
 4. určení osob pověřených přístupem do daňové informační schránky a rozsahu tohoto pověření,

- d) rozsah, v jakém může daňový subjekt využívat daňovou informační schránku jako třetí osoba,
- e) požadovanou úroveň záruky prostředků pro elektronickou identifikaci,
- f) označení správců daně, pro které je daňová informační schránka společná.

(4) Prostřednictvím daňové informační schránky zřízené daňovému subjektu lze činit podání tohoto daňového subjektu nebo podání učiněné namísto tohoto daňového subjektu.

(5) Na podání učiněné prostřednictvím daňové informační schránky se hledí jako na podání učiněné daňovým subjektem, kterému byla tato schránka zřízena; to neplatí, pokud je osobou, která takto činí podání,

- a) zákonný zástupce, opatrovník, ustanovený zástupce daňového subjektu nebo osoba, která plní povinnosti daňového subjektu podle § 20 odst. 3, nebo
- b) zmocněnec daňového subjektu,
 - 1. jemuž byla udělena plná moc uplatněná u příslušného správce daně nejpozději v okamžiku učinění tohoto podání a
 - 2. který v rámci daňové informační schránky zvolil možnost učinit podání jako zmocněnec.

§ 69a

Přístup do daňové informační schránky

(1) Správce daně zřídí daňovou informační schránku daňovému subjektu na základě projevu vůle poprvé přistoupit do této schránky učiněného daňovým subjektem v informačním systému daňových informačních schránek.

(2) Přístup do daňové informační schránky je možný prostřednictvím přihlášení

- a) s využitím přístupu se zaručenou identitou,
- b) s ověřenou identitou způsobem, kterým se lze přihlásit do datové schránky, nebo
- c) pomocí přidělených přístupových údajů.

(3) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu má

- a) daňový subjekt,
- b) osoba, která plní povinnosti daňového subjektu podle § 20 odst. 3,
- c) zákonný zástupce, opatrovník nebo ustanovený zástupce daňového subjektu.

(4) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu může vykonávat pouze fyzická osoba, která je

- a) uvedena v odstavci 3, nebo
- b) oprávněna jednat podle § 24 odst. 2 jménem právnické osoby uvedené v odstavci 3.

(5) Právo přístupu do daňové informační schránky daňového subjektu může vykonávat také fyzická osoba, která je pověřena přístupem do této schránky osobou uvedenou v odstavci 4; stejným způsobem je možné pověřit fyzickou osobu právem pověřovat přístupem do této schránky další fyzické osoby.

(6) Pověření fyzických osob podle odstavce 5 a určení rozsahu tohoto pověření lze učinit pouze prostřednictvím daňové informační schránky.

§ 69b

Přístupové údaje pro přístup do daňové informační schránky

(1) Správce daně, který zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je technicky vybaven pro přidělení přístupových údajů, přidělí osobě vykonávající právo přístupu do daňové informační schránky přístupové údaje na základě její žádosti.

(2) Osoba, které byly přiděleny přístupové údaje nebo jiné jedinečné údaje potřebné pro přístup do daňové informační schránky, je povinna s nimi zacházet tak, aby nemohlo dojít k jejich zneužití.“.

12. V § 71 odst. 1 úvodní část ustanovení zní:

„Podání lze učinit písemně, a to v listinné podobě nebo elektronicky, anebo ústně do protokolu; elektronicky lze podání učinit pouze datovou zprávou“.

13. V § 71 odst. 1 písm. a) se slovo „nebo“ zrušuje.

14. V § 71 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena c) a d), která znějí:

„c) s využitím přístupu se zaručenou identitou, nebo

d) prostřednictvím daňové informační schránky.“.

15. V § 71 odst. 2 se slova „Písemná podání a podání“ nahrazují slovy „Podání učiněné v listinné podobě nebo“ a slovo „podepsána“ se nahrazuje slovem „podepsáno“.

16. V § 71 odst. 3 se za slova „Účinky podání“ vkládají slova „učiněného elektronicky“, za slovo „použití“ se vkládá slovo „jiné“ a slova „ , která není podepsána způsobem, se kterým jiný právní předpis spojuje účinky vlastnoručního podpisu“ se nahrazují slovy „než podle odstavce 1“.

17. V § 71 se na konci textu odstavce 4 doplňují slova „ , c) nebo d)“.

18. V § 72 odst. 1 se slova „ , řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ nahrazují slovem „nebo“.

19. V § 72 odst. 4 se za slovo „schránku“ vkládají slova „ , která mu byla zřízena ze zákona,“.

20. § 72 zní:

„§ 72

(1) Formulářovým podáním se pro účely správy daní rozumí daňové tvrzení, přihláška k registraci a oznámení o změně registračních údajů, včetně příloh, které jsou jejich součástí.

(2) Formulářové podání lze podat pouze

- a) na tiskopise vydaném Ministerstvem financí,
- b) na tištěném výstupu, který
 - 1. má údaje, náležitosti a jejich uspořádání shodné s tiskopisem vydaným Ministerstvem financí nebo
 - 2. odpovídá vzoru formulářového podání podle vyhlášky podle odstavce 4, nebo
- c) elektronicky s využitím dálkového přístupu ve formátu a struktuře zveřejněné správcem daně.

(3) Ve formulářovém podání lze kromě obecných náležitostí podání požadovat

- a) údaje označující správce daně a podání, které je činěno,
- b) identifikační, kontaktní a platební údaje osoby zúčastněné na správě daní,
- c) údaje o dani, které se podání týká, a co se ve vztahu k ní navrhuje,
- d) údaje o skutečnostech prokazujících tvrzení daňového subjektu,
- e) další údaje nezbytné pro správu daní,
- f) další údaje, které stanoví zákon.

(4) Ministerstvo financí stanoví v potřebném rozsahu pro jednotlivé druhy daní vyhláškou podrobnosti údajů a náležitostí, které lze požadovat ve formulářovém podání, popřípadě jejich uspořádání nebo vzor formulářového podání.

(5) Má-li daňový subjekt nebo jeho zástupce zpřístupněnu datovou schránku, která mu byla zřízena ze zákona, nebo zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, je povinen formulářové podání učinit pouze elektronicky podle odstavce 2 písm. c), a to datovou zprávou odeslanou způsobem uvedeným v § 71 odst. 1.“.

21. V § 73 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Podání je učiněno dnem, kdy tomuto správci daně došlo.“.

22. V § 73 odst. 3 se slova „nebo datovou zprávou“ zrušují.

23. V § 74 odstavec 1 zní:

„(1) Správce daně vyzve podatele, aby ve stanovené lhůtě odstranil vady podání,

- a) pro které není způsobilé k projednání,
- b) pro které nemůže mít předpokládané účinky pro správu daní,
- c) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno stanoveným způsobem, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b), nebo
- d) které spočívají ve skutečnosti, že podání nebylo učiněno ve stanoveném formátu nebo struktuře, a které nejsou současně vadami podle písmene a) nebo b).“.

24. V § 74 odst. 3 se věta druhá zrušuje.

25. V § 74 odstavec 4 zní:

„(4) Nebudou-li vady podání podle odstavce 1 písm. a) nebo b) ve stanovené lhůtě odstraněny, stává se podání uplynutím této lhůty neúčinným. O tom pořídí správce daně úřední záznam a vyrozumí podatele. Vyrozumění není třeba v případě, že podatel na výzvu k odstranění vad neučinil vůči správci daně žádný úkon.“.

26. V části druhé hlavě VI nadpis dílu 2 zní:

„Vyhledávací postupy“.

27. V § 80 odst. 4 se slova „úkonu, o čemž předem“ nahrazují slovy „úkonu. Umožňují-li to povaha a okolnosti úkonu, předem o tom“.

28. Za § 84 se vkládá označení dílu 3, které včetně nadpisu zní:

**„Díl 3
Kontrolní postupy“.**

Dosavadní díl 3 se označuje jako díl 4.

29. V § 85 odst. 3 se slova „postupem pro její zahájení“ nahrazují slovy „doručením oznámení o změně rozsahu daňové kontroly“.

30. V § 85 odst. 4 se věta druhá zrušuje.

31. V § 85 odstavec 5 zní:

„(5) Oznámení doručované v souvislosti s daňovou kontrolou neobsahuje odůvodnění a nelze proti němu uplatnit opravné prostředky.“.

32. V § 85 se odstavec 6 zrušuje.

33. Za § 85 se vkládá nový § 85a, který zní:

„§ 85a

(1) Daňovou kontrolu, která se týká skutečností, které již byly v souladu s vymezeným rozsahem kontrolovány, je možné opakovat pouze tehdy, pokud

- a) správce daně zjistí nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v původní daňové kontrole a které zakládají pochybnosti o správnosti, průkaznosti nebo úplnosti dosud stanovené daně nebo tvrzení daňového subjektu; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá nově zjištěným skutečnostem nebo důkazům, nebo
- b) daňový subjekt učiní úkon, kterým mění svá dosavadní tvrzení; takto lze daňovou kontrolu opakovat pouze v rozsahu, který odpovídá změně dosavadního tvrzení daňového subjektu.

(2) Správce daně uvede důvody pro opakování daňové kontroly v oznámení o zahájení nebo o změně rozsahu daňové kontroly.“.

34. V § 86 odst. 1 se slova „zahájení a“ zrušují.

35. V § 86 odst. 2 úvodní části ustanovení se slova „ , u něhož je prováděna daňová kontrola,“ zrušují a za slovo „má“ se vkládají slova „v rámci daňové kontroly“.

36. V § 86 odst. 2 písm. b) se slova „v průběhu daňové kontroly“ zrušují.

37. V § 86 odst. 3 úvodní části ustanovení se slova „ , u něhož je prováděna daňová kontrola,“ nahrazují slovy „v rámci daňové kontroly“.

38. § 87 a 88 znějí:

„§ 87

(1) Daňová kontrola je zahájena doručením oznámení o zahájení daňové kontroly, ve kterém je vymezen předmět a rozsah daňové kontroly.

(2) Správce daně začne spolu se zahájením daňové kontroly, nebo bez zbytečného odkladu po tomto zahájení zjišťovat daňové povinnosti nebo prověřovat tvrzení daňového subjektu nebo jiné okolnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně.

(3) Dojde-li k zahájení daňové kontroly bez předchozí výzvy k podání daňového tvrzení, ačkoli byl naplněn důvod pro vydání této výzvy, nemá tato skutečnost vliv na účinky tohoto zahájení. Daňovému subjektu nevzniká povinnost uhradit penále z částky daně stanovené na základě takto zahájené daňové kontroly.

(4) Dojde-li v průběhu daňové kontroly ke změně místní příslušnosti, může daňovou kontrolu dokončit správce daně, který ji zahájil.

§ 88

(1) Správce daně na základě provedené kontrolní činnosti sepiše dosavadní výsledek kontrolního zjištění, jehož součástí je hodnocení dosud zjištěných důkazů.

(2) Pokud z dosavadního výsledku kontrolního zjištění vyplývá, že na jeho základě dojde k vydání rozhodnutí o stanovení daně, správce daně sdělí daňovému subjektu tento výsledek a současně mu stanoví přiměřenou lhůtu pro případné vyjádření.

(3) V případě, kdy je dosavadní výsledek kontrolního zjištění sdělován při jednání s daňovým subjektem, správce daně stanoví lhůtu pro případné vyjádření pouze tehdy, pokud o to daňový subjekt v rámci tohoto jednání požádá. O možnosti požádat o stanovení lhůty k vyjádření musí být daňový subjekt poučen.

(4) Daňový subjekt je v rámci vyjádření k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění oprávněn zejména

- a) vznést výhradu k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění,
- b) podat návrh na doplnění dosavadního výsledku kontrolního zjištění.

(5) Dojde-li na základě vyjádření daňového subjektu k dosavadnímu výsledku kontrolního zjištění k podstatné změně tohoto výsledku, postupuje se podle odstavců 1 až 4.“.

39. Za § 88 se vkládá nový § 88a, který zní:

„§ 88a

(1) Daňová kontrola je ukončena doručením oznámení o ukončení daňové kontroly, k němuž je přiložena zpráva o daňové kontrole podepsaná úřední osobou.

(2) Zpráva o daňové kontrole obsahuje

- a) odkaz na oznámení o zahájení daňové kontroly, popřípadě oznámení o změně rozsahu daňové kontroly, a
- b) konečný výsledek kontrolního zjištění, včetně
 - 1. hodnocení zjištěných důkazů,
 - 2. stanoviska správce daně k vyjádření daňového subjektu k výsledku dosavadního kontrolního zjištění.

(3) Pokud z konečného výsledku kontrolního zjištění nevyplývá, že v dané věci dojde k vydání rozhodnutí o stanovení daně, je vyměřovací nebo doměřovací řízení ukončeno doručením oznámení o ukončení daňové kontroly, nejedná-li se o řízení, které bylo zahájeno podáním daňového tvrzení.

(4) Dojde-li ke stanovení daně výlučně na základě výsledku daňové kontroly, může správce daně doručit rozhodnutí o stanovení daně spolu s oznámením o ukončení daňové kontroly.“.

40. V § 89 odst. 1 se slova „řádného daňového tvrzení nebo dodatečného“ zrušují a slova „a dalších písemností předložených“ se nahrazují slovy „nebo jiné písemnosti předložené“.

41. V § 89 odstavec 4 zní:

„(4) Správce daně může zahájit za účelem odstranění pochybností daňovou kontrolu, jejíž předmět a rozsah nejsou tímto účelem omezeny. Zahájením této daňové kontroly je postup k odstranění pochybností ukončen.“.

42. V § 90 odst. 1 se slovo „odpovědi“ nahrazuje slovy „svého úkonu“.

43. V § 90 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „V případě, kdy je dosavadní výsledek postupu k odstranění pochybností sdělován při jednání s daňovým subjektem, má daňový subjekt toto oprávnění pouze tehdy, pokud si jej v rámci tohoto jednání vyhradí. O této možnosti musí být daňový subjekt poučen.“.

44. V § 90 odst. 3 se věta první zrušuje.

45. V § 90 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Nedošlo-li k odstranění pochybností ohledně skutečnosti, která nemá vliv na výši daně, vydá správce daně rozhodnutí ve věci nebo rozhodnutí o zastavení řízení, v jehož odůvodnění uvede výsledek postupu k odstranění pochybností.“.

46. V § 92 odst. 3 se slova „řádném daňovém tvrzení, dodatečném“ zrušují.

47. V § 101 se na konci odstavce 5 doplňuje věta „Rozhodnutí, kterým je jeho příjemci přiznáváno právo anebo prohlášeno právo stanovené zákonem, je vůči správci daně účinné okamžikem jeho vydání.“.

48. V § 101 odst. 6 se slovo „zaprotokolovaný“ nahrazuje slovem „prokazatelný“.

49. V § 102 odst. 1 písm. f) se slovo „odvolání“ nahrazuje slovy „řádný opravný prostředek“.

50. V § 115 odst. 3 se slova „15 dnů; žádost“ nahrazují slovy „než 15 dnů a lze ji prodloužit. Žádost“.

51. V § 122 odstavec 3 zní:

„(3) Přezkoumání rozhodnutí lze nařídit, pokud neuplynula lhůta
a) pro stanovení daně, jde-li o rozhodnutí o stanovení daně,

- b) pro placení daně, jde-li o rozhodnutí vydané v řízení při placení daní,
- c) 3 let ode dne právní moci tohoto rozhodnutí, jde-li o
 - 1. jiné rozhodnutí než podle písmene a) nebo b),
 - 2. nařízení z důvodu možného zrušení rozhodnutí o stanovení daně, které nabylo právní moci po uplynutí lhůty pro stanovení daně,
 - 3. nařízení z důvodu možného zrušení rozhodnutí vydaného při placení daní, které nabylo právní moci po uplynutí lhůty pro placení daně.“.

52. V § 130 odstavec 4 zní:

„(4) Správce daně rozhodnutím přidělí daňovému subjektu vlastní identifikátor v případě, že

- a) není daňovému subjektu přidělen obecný identifikátor, nebo
- b) o jeho přidělení daňový subjekt, který je fyzickou osobou a který jej dosud nemá přidělen, požádá; takto přidělený vlastní identifikátor tvoří kmenovou část daňového identifikačního čísla.“.

53. V § 134 odst. 3 písm. a) bodě 1 se slova „jehož účelem je stanovení daně“ nahrazují slovy „při němž dochází k vyměření daně“.

54. V § 134 odst. 3 písm. a) bodě 2 se slova „které je vedeno za účelem stanovení změny poslední známé daně“ nahrazují slovy „při němž dochází k doměření daně“.

55. V § 134 odst. 3 písm. a) se bod 3 zrušuje.

56. V § 134 odst. 3 písm. b) se bod 4 zrušuje.

57. V § 134 se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Součástí dílčích řízení podle odstavce 3 je případné řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v těchto řízeních.“.

58. V § 136 odstavec 2 zní:

- „(2) Lhůta pro podání daňového přiznání podle odstavce 1 se prodlužuje na
- a) 4 měsíce po uplynutí zdaňovacího období, pokud daňové přiznání nebylo podáno nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období a následně bylo daňové přiznání podáno elektronicky, nebo
 - b) 6 měsíců po uplynutí zdaňovacího období, pokud
 - 1. daňový subjekt má zákonem uloženou povinnost mít účetní závěrku ověřenou auditorem, nebo

2. daňové přiznání nebylo podáno nejpozději do 3 měsíců po uplynutí zdaňovacího období a následně daňové přiznání podal poradce.“.

59. V § 136 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Žádá-li daňový subjekt o prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání podle § 36 a současně hodlá využít prodloužení této lhůty podle odstavce 2 písm. a), nebo podle odstavce 2 písm. b) bodu 2, uvede v žádosti tuto skutečnost, jinak se při posouzení žádosti o prodloužení lhůty zohlední délka lhůty podle odstavce 1. Uvede-li daňový subjekt v žádosti o prodloužení lhůty, že hodlá využít prodloužení lhůty podle odstavce 2, a následně nedodrží podmínky pro toto prodloužení, nárok na prodloužení lhůty podle § 36 zaniká.“.

60. V § 138 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Daňové přiznání podané po uplynutí tříměsíční lhůty podle § 136 odst. 1 lze nahradit opravným daňovým přiznáním pouze, jsou-li obě tato daňová přiznání podána

- a) elektronicky v prodloužené lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. a),
- b) poradcem v prodloužené lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. b) bodu 2, nebo
- c) ve lhůtě, která byla prodloužena pouze podle § 36.“.

61. V § 140 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo byla zahájena daňová kontrola“.

62. V § 140 odst. 2 se slova „poslední den“ nahrazují slovy „patnáctý den po posledním dni“ a slova „den, kdy“ se nahrazují slovy „patnáctý den po dni, kdy“.

63. V § 141 odst. 2 se za slovo „byla“ vkládá slovo „pravomocně“.

64. V § 141 odstavec 6 zní:

„(6) Lhůta podle odstavce 1 věty první neběží po dobu, kdy není přípustné podat dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování.“.

65. V § 141 se odstavec 7 zrušuje.

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 7.

66. V § 142 odst. 1 se za slova „správce daně“ vkládá slovo „pravomocně“.

67. V § 143 odstavec 3 zní:

- „(3) K doměření daně z moci úřední může dojít pouze
- a) na základě výsledku daňové kontroly, nebo
 - b) v případě, kdy daňový subjekt nevyhoví výzvě k podání dodatečného daňového tvrzení.“.

68. V § 143 odst. 4 se za slovo „byla“ vkládá slovo „pravomocně“.

69. V § 144 odst. 1 se na konci textu věty první doplňují slova „nebo byla zahájena daňová kontrola“.

70. V § 144 odst. 2 se slova „poslední den“ nahrazují slovy „patnáctý den po posledním dni“ a slova „den, kdy“ se nahrazují slovy „patnáctý den po dni, kdy“.

71. Nadpis § 145 zní:

„Výzva k podání daňového tvrzení“.

72. V § 145 se doplňují odstavce 3 a 4, které znějí:

„(3) Výzva k podání daňového tvrzení nezahajuje vyměřovací nebo doměřovací řízení z moci úřední.

(4) Nevyhoví-li daňový subjekt výzvě k podání daňového tvrzení a neučiní-li ve lhůtě uvedené ve výzvě podání, kterým se zahajuje vyměřovací nebo doměřovací řízení, je vyměřovací nebo doměřovací řízení zahájeno uplynutím této lhůty.“.

73. Za § 145 se vkládá nový § 145a, který včetně nadpisu zní:

„§ 145a

Daňové tvrzení podané v zahájeném řízení

(1) Podání daňového tvrzení v průběhu vyměřovacího nebo doměřovacího řízení není přípustné a nezahajuje další řízení. Údaje uvedené v takto podaném daňovém tvrzení se využijí při stanovení daně, pokud to stav řízení umožňuje.

(2) Odstavec 1 platí i pro podání daňového tvrzení v průběhu řízení o mimořádném opravném prostředku nebo dozorčím prostředku proti rozhodnutí o stanovení daně.

(3) Daňové tvrzení k dani, ohledně jejíhož stanovení je vedeno řízení před soudem ve správním soudnictví, není přípustné a nezahajuje další řízení. Bylo-li toto daňové tvrzení podáno před zahájením řízení před soudem ve správním soudnictví, nelze v doměřovacím řízení zahájeném podáním tohoto daňového tvrzení dále pokračovat.“.

74. V § 146 odst. 1 se slova „, a to jak v řádném daňovém tvrzení nebo dodatečném daňovém tvrzení, tak i při stanovení daně správcem daně“ zrušují.

75. V § 147 odstavce 1 a 2 znějí:

„(1) Správce daně v nalézacím řízení stanoví daňovému subjektu daň rozhodnutím o stanovení daně, které se označuje jako

- a) platební výměr, jde-li o vyměření daně,
- b) dodatečný platební výměr, jde-li o doměření daně, nebo
- c) hromadný předpisný seznam, stanoví-li tak jiný zákon.

(2) Rozhodnutí o stanovení daně se neodůvodňuje; to neplatí, pokud

- a) se stanovená daň odchyluje od daně tvrzené daňovým subjektem, nebo
- b) dojde ke stanovení daně z moci úřední.“.

76. V § 147 se odstavec 3 zrušuje.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 3.

77. V § 148 odst. 7 se slova „řádne daňové tvrzení nebo dodatečné“ zrušují.

78. V § 149 odstavec 1 zní:

„(1) Správce daně vede evidenci daní, kde zaznamenává stanovení daně, vznik, splnění, popřípadě jiný zánik daňových povinností, a z toho vyplývající přeplatky, nedoplatky a případné převody. Tyto údaje jsou evidovány na osobních daňových účtech.“.

79. V § 149 odst. 4 úvodní části ustanovení se slova „v písemné nebo elektronické podobě“ zrušují.

80. V § 153 se na konci odstavce 3 doplňuje věta „Správce daně tak učiní vždy, jedná-li se o nedoplatek, který má být poprvé vymáhán; to neplatí, byl-li daňový subjekt o nedoplatku již dříve vyrozuměn, hrozí-li nebezpečí z prodlení nebo by vyrozumění bylo zjevně neúčelné.“.

81. Nadpis nad § 154 se zrušuje.

82. Pod označení § 154 se vkládá nadpis, který zní:

„Přeplatek“.

83. V § 154 odst. 2 se slova „do 10 dnů ode dne, kdy má být přeplatek na úhradu nedoplatku na jiném osobním daňovém účtu použit,“ zrušují a na konci textu odstavce se doplňují slova „; to neplatí, pokud daňový subjekt o takové použití přeplatku požádá“.

84. § 155 včetně nadpisu zní:

„§ 155

Vrácení, použití a převod vratitelného přeplatku

(1) Daňový subjekt je oprávněn požádat správce daně o

- a) vrácení vratitelného přeplatku,
- b) použití vratitelného přeplatku na úhradu
 1. nedoplatku jiného daňového subjektu u téhož nebo jiného správce daně,
 2. zálohy, jejíž výše se předepíše na debetní stranu osobního daňového účtu na základě uhrazené částky,
- c) převod vratitelného přeplatku na jiný osobní daňový účet u téhož nebo jiného správce daně.

(2) Žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku správce daně vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek dosahuje v době podání žádosti částku nejméně 200 Kč. V opačném případě správce daně žádosti vyhoví pouze tehdy, pokud vratitelný přeplatek této částky dosáhne do 60 dnů ode dne podání žádosti.

(3) Žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku správce daně nevyhoví,

- a) existuje-li odůvodněný předpoklad, že do 1 měsíce ode dne, kdy má být vratitelný přeplatek vrácen, použit nebo převeden, dojde ke vzniku povinnosti uhradit daň na stejném osobním daňovém účtu, nebo
- b) vznikl-li tento vratitelný přeplatek v důsledku uhrazení daně, která dosud nebyla pravomocně stanovena nebo u které dosud neuplynul náhradní den splatnosti.

(4) Správce daně vratitelný přeplatek nižší než 200 Kč vrátí, použije nebo převede na základě žádosti daňového subjektu, nebo bez žádosti jen ve výjimečných případech tak, aby byla zajištěna zásada hospodárnosti.

(5) Nelze-li žádosti o vrácení, použití nebo převod vratitelného přeplatku vyhovět, správce daně o tom daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumí.

(6) Za den vrácení vratitelného přeplatku se považuje den, kdy došlo k jeho odepsání z účtu správce daně. Účinky změny v evidenci daní v důsledku použití nebo převodu vratitelného přeplatku nastanou ke dni, kdy došla žádost správci daně, nejdříve však ke dni vzniku vratitelného přeplatku.“.

85. Za § 155 se vkládají nové § 155a a 155b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 155a

Postup při vrácení vratitelného přeplatku

- (1) Vratitelný přeplatek vrací správce daně v české měně ve výši, v jaké byl evidován.
- (2) Vratitelný přeplatek vrací správce daně
 - a) bezhotovostním převodem na účet vedený u poskytovatele platebních služeb určený daňovým subjektem,
 - b) poštovním poukazem, nebo
 - c) v hotovosti, pokud jeho výše nepřesahuje 1 000 Kč a správce daně způsobem umožňujícím dálkový přístup zveřejní, že tento způsob vrácení vratitelného přeplatku umožňuje a určí podmínky, které je při tom nutné dodržet.
- (3) Je-li daňový subjekt u správce daně registrován, je povinen určit k vrácení vratitelného přeplatku jeden z účtů u poskytovatelů platebních služeb uvedených při registraci; při tom je povinen upřednostnit účet vedený u poskytovatele platebních služeb v České republice.
- (4) Nesplní-li daňový subjekt povinnost podle odstavce 3, vyzve jej správce daně ke zjednání nápravy.
- (5) V případě bezhotovostního převodu na účet vedený u poskytovatele platebních služeb mimo území členského státu Evropské unie hradí náklady převodu daňový subjekt.

§ 155b

Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku

- (1) Správce daně vrátí vratitelný přeplatek na žádost daňového subjektu do
 - a) 15 dnů ode dne obdržení žádosti o vrácení vratitelného přeplatku podané elektronicky, nebo
 - b) 30 dnů ode dne obdržení žádosti o vrácení vratitelného přeplatku podané jinak než elektronicky.
- (2) Pokud vratitelný přeplatek nedosahuje v době podání žádosti částku nejméně 200 Kč, lhůta pro jeho vrácení počíná běžet až ode dne následujícího po dosažení této částky.
- (3) Vznikne-li v důsledku stanovení daňového odpočtu vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do
 - a) 15 dnů ode dne oznámení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru, nebo
 - b) 30 dnů ode dne, který se považuje za den doručení platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru v případě, kdy se výsledek vyměření nebo doměření daňovému subjektu neoznamuje.
- (4) Vznikne-li v důsledku zrušení, změny, zániku účinnosti nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně nebo zajišťovacího příkazu vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti do 15 dnů ode dne
 - a) účinnosti rozhodnutí, kterým došlo ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně nebo zajišťovacího příkazu; v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy počíná lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku běžet ode dne, kdy

byla podle § 162 odst. 3 správci daně sdělena skutečnost, že došlo ke zrušení, změně nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně,

b) zániku účinnosti zajišťovacího příkazu.

(5) Vznikne-li v důsledku neoprávněného vymáhání přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání, pokud

a) je vratitelným přeplatkem, nebo

b) jde o peněžní prostředky pocházející z majetku v rozsahu, v němž tento majetek nepodléhá vymáhání.

(6) Stanoví-li zákon, že se vratitelný přeplatek vrací bez žádosti, správce daně tento vratitelný přeplatek daňovému subjektu nevrátí, pokud je o to daňovým subjektem před jeho vrácením požádán. Je-li vratitelný přeplatek evidován na osobním depozitním účtu, musí daňový subjekt v žádosti uvést, na který osobní daňový účet má být vratitelný přeplatek převeden.“.

86. § 157 zní:

„§ 157

(1) Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti uplynutím dne jejího nedodržení. O tom správce daně vydá rozhodnutí.

(2) Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti rovněž uplynutím dne předcházejícího dni, ve kterém došlo ke vstupu daňového subjektu do likvidace nebo k nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku daňového subjektu.“.

87. Za § 157 se vkládá nový § 157a, který zní:

„§ 157a

Úhrada daně je posečkána ode dne přiznání odkladného účinku v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem. Toto posečkání skončí uplynutím dne, kdy rozhodnutí soudu ve věci související se stanovením daně nabylo právní moci.“.

88. V § 159 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „Vyrozumívá-li správce daně osobu zúčastněnou na správě daní o úkonu při placení daní, proti němuž lze uplatnit námitku, poučí ji současně o možnosti jejího uplatnění.“.

89. V § 159 se doplňují odstavce 5 a 6, které znějí:

„(5) V případě, kdy námitka směřuje proti rozhodnutí správce daně, je řádným opravným prostředkem proti tomuto rozhodnutí. Řádným opravným prostředkem námitka není ve vztahu k ustanovení vylučujícímu uplatnění řádného opravného prostředku.

(6) Ochrany před nečinností správce daně při placení daní se lze namísto podnětu na nečinnost domáhat prostřednictvím námitky.“.

90. V § 160 odst. 1 se slovo „Nedoplatek“ nahrazuje slovem „Daň“ a věta poslední se zrušuje.

91. V § 160 odst. 3 se vkládá nové písmeno a), které zní:

„a) pravomocné stanovení daně,“.

Dosavadní písmena a) až c) se označují jako písmena b) až d).

92. V § 160 odst. 4 se za písmeno b) vkládají nová písmena c) a d), která znějí:

„c) uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou u osoby s dispozičními oprávněními během insolvenčního řízení,

d) posečkání úhrady daně podle § 157a,“.

Dosavadní písmena c) až e) se označují jako písmena e) až g).

93. V § 160 odst. 4 písm. g) se slovo „nedoplatku“ nahrazuje slovem „daně“.

94. V § 160 odst. 5 se slova „nedoplatku zajištěného“ nahrazují slovy „daně zajištěné“.

95. V § 160 odst. 6 se slova „nedoplatek zajištěn“ nahrazují slovy „daň zajištěna“ a slovo „nedoplatek“ se nahrazuje slovem „daň“.

96. V § 160 se doplňuje odstavec 7, který zní:

„(7) Lhůta pro placení daně neskončí dříve než lhůta pro stanovení této daně.“.

97. Za § 160 se vkládá nový § 160a, který včetně nadpisu zní:

„§ 160a

Lhůta pro zánik vratitelného přeplatku

Nepožádá-li daňový subjekt o vrácení vratitelného přeplatku do 6 let od konce roku, ve kterém přeplatek vznikl, přeplatek zaniká a stává se příjmem rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně, který jej evidoval.“.

98. V § 162 odst. 4 se slovo „informace“ nahrazuje slovem „údaje“.

99. V § 162 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Údaje podle odstavců 2 až 4 lze poskytovat také v rozsahu a způsobem dohodnutým mezi příslušným orgánem veřejné moci a správcem daně.“.

100. V § 165 odstavce 2 a 3 znějí:

„(2) Správce daně vrátí platbu provedenou omylem na žádost toho, kdo za daňový subjekt platbu uhradil, poskytovatele platebních služeb nebo provozovatele poštovních služeb podanou nejpozději v den, kdy platba daně byla zaevidována v evidenci daní. Omyl musí být v žádosti prokázán.

(3) Je-li žádost podle odstavce 2 podána po dni, kdy byla platba zaevidována v evidenci daní, nejpozději však do 1 roku od tohoto dne, posoudí se jako žádost o vrácení vratitelného přeplatku podaná daňovým subjektem s tím, že případný vratitelný přeplatek evidovaný v době podání žádosti se vrací žadateli namísto daňovému subjektu. Tomu, kdo za daňový subjekt uhradil platbu, lze takto vzniklý vratitelný přeplatek vrátit pouze tehdy, pokud nemá současně u správce daně evidován nedoplatek, na který by bylo možné tento přeplatek převést.“.

101. V § 165 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) O vrácení vratitelného přeplatku podle odstavce 3, jehož výše přesahuje částku 1 000 Kč, se daňový subjekt vyrozumí.“.

102. V § 166 odst. 4 se slova „jiného právního předpisu¹⁵⁾“ nahrazují slovy „občanského zákoníku“.

Poznámka pod čarou č. 15 se zrušuje.

103. V § 167 se doplňuje odstavec 5, který zní:

„(5) Je-li zajišťovací příkaz vykonatelný, může správce daně na základě předchozího písemného souhlasu daňového subjektu s úředně ověřeným podpisem vyzvat tento daňový subjekt k podání prohlášení o majetku i v případě, že by nedoplatek mohl být uhrazen daňovou exekucí příkázáním pohledávky z účtu u poskytovatele platebních služeb.“.

104. V § 168 odst. 3 se za slova „Pominou-li před“ vkládá slovo „pravomocným“, za slova „daně před“ se vkládá slovo „pravomocným“ a věta poslední se zrušuje.

105. V § 168 odst. 4 se slova „ke stanovení“ nahrazují slovy „k pravomocnému stanovení“, za slovo „jejího“ se vkládá slovo „pravomocného“ a věta poslední se zrušuje.

106. V § 168 odst. 5 se věta druhá zrušuje.

107. V § 170 se na konci odstavce 1 doplňuje věta „K ujednání dlužníka a věřitele podle občanského zákoníku, které vylučuje postoupení pohledávky jinému, se přitom nepřihlíží.“.

108. V § 172 odst. 6 se slovo „poukáže“ nahrazuje slovem „vrátí“.

109. Za § 174 se vkládají nové § 174a a 174b, které včetně nadpisů znějí:

„§ 174a

Záloha na daňový odpočet

(1) V případě, kdy tak stanoví zákon, vzniká daňovému subjektu nárok na zálohu na daňový odpočet ve výši odpovídající té části daňového odpočtu nárokovaného v jím podaném daňovém tvrzení, kterou správce daně nehodlá prověřovat v rámci

- a) daňové kontroly, která není zahajována v plném rozsahu,
- b) zahajovaného postupu k odstranění pochybností, nebo
- c) prováděné daňové kontroly.

(2) Nárok na zálohu na daňový odpočet nevzniká, pokud by výše jednotlivé zálohy nedosáhla částky 10 000 Kč.

(3) Správce daně v souvislosti se zahájením kontrolního postupu podle odstavce 1 písm. a) nebo b) vyrozumí daňový subjekt o výsledku posouzení podmínek pro vznik nároku na zálohu na daňový odpočet.

(4) Jsou-li naplněny podmínky pro vznik zálohy na daňový odpočet, správce daně ji bezodkladně předepíše do evidence daní s účinky ke dni tohoto předepsání a současně o tom daňový subjekt vhodným způsobem vyrozumí, nebyl-li o tomto výsledku vyrozuměn postupem podle odstavce 3.

(5) Vznikne-li v důsledku předepsání zálohy na daňový odpočet vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně daňovému subjektu bez žádosti do 15 dnů ode dne předepsání této zálohy do evidence daní.

(6) Byla-li proti postupu správce daně při posouzení vzniku nároku na zálohu na daňový odpočet podána námitka, lze novou námitku ve věci týkající se téhož daňového odpočtu podat nejdříve po 60 dnech ode dne právní moci rozhodnutí, kterým je rozhodnuto o předchozí námitce.

§ 174b

Vypořádání zálohy na daňový odpočet

(1) Správce daně se v rámci rozhodnutí o stanovení daně vypořádá s výší předepsané zálohy na daňový odpočet a určí částku, která má být v důsledku tohoto vypořádání daňovým subjektem uhrazena nebo která se má stát vratkou daňového subjektu.

(2) Správcem daně vrácená, použitá nebo převedená záloha na daňový odpočet se započte vůči částce, která se má stát v důsledku stanovení daňového odpočtu vratkou daňového subjektu.

(3) Vznikne-li v důsledku vypořádání daňovému subjektu povinnost uhradit rozdíl mezi správcem daně vrácenou, použitou nebo převedenou zálohou na daňový odpočet a výší stanovené daně, je daňový subjekt povinen vzniklý rozdíl uhradit do 15 dnů ode dne právní moci platebního výměru nebo dodatečného platebního výměru.“.

110. V § 184 odst. 5 se slova „přiznaný úrok z neoprávněného jednání správce daně, popřípadě“ nahrazují slovem „přiznanou“.

111. V § 194a se doplňuje odstavec 4, který zní:

„(4) Pro elektronickou dražbu movité věci se § 227 použije obdobně.“.

112. V § 227 odst. 1 se slova „Dražební vyhláška o opakované dražbě se doručí rovněž vydražiteli, který neuhradil nejvyšší dražební podání včas. Ten“ nahrazují slovy „Vydražitel, který neuhradil nejvyšší dražební podání včas,“.

113. V § 236 odst. 2 se slova „prodlení, které nastalo před stanovením daně, je splatný do 30 dnů ode dne jejího stanovení“ nahrazují slovy „skutečností, které nastaly před vydáním rozhodnutí o stanovení daně, se nepředepíše do evidence daní dříve než takto stanovená daň“.

114. V § 240c odst. 1 se slova „řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ zrušují.

115. V § 244 odst. 1 se za text „§ 245“ vkládá text „odst. 1“.

116. V § 244 odst. 2 se slova „řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ zrušují.

117. V § 245 se slova „řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ a slova „řádného daňového tvrzení nebo dodatečného“ zrušují.

118. V § 245 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Lhůta pro podání daňového přiznání za předcházející zdaňovací období u daní vyměřovaných za zdaňovací období, které činí nejméně 12 měsíců, které dosud nebylo podáno, činí pro účely posouzení podmínky podle odstavce 1, zda lhůta dosud neuplynula, 6 měsíců po uplynutí tohoto zdaňovacího období.“.

119. Na konci nadpisu části čtvrté se doplňují slova „**A NÁHRADY**“.

120. Nad § 246 se vkládá označení hlavy I, které včetně nadpisu zní:

„Hlava I
Přestupky“.

121. Nad § 247 se vkládá označení hlavy II, které včetně nadpisu zní:

„Hlava II
Pokuty a penále“.

122. V § 247 odst. 2 se slova „ , nestanoví-li zákon jiný důsledek“ zrušují.

123. V § 247a odstavec 2 zní:

„(2) Tomu, kdo na výzvu správce daně neodstraní vadu podání podle § 74 odst. 1 písm. c) nebo d), vzniká povinnost uhradit pokutu ve výši 1 000 Kč.“.

124. V § 247a odst. 3 se slova „a současně ji předepíše do evidence daní“ zrušují.

125. V § 247a odstavec 4 zní:

„(4) Správce daně může rozhodnout o zvýšení pokuty podle odstavce 2 až na 50 000 Kč, pokud neodstranění vady podání podle § 74 odst. 1 písm. c) nebo d) závažně ztěžuje správu daní.“.

126. V § 250 odst. 3 se slova „řádného daňového tvrzení nebo dodatečného“ zrušují a částka „200 Kč“ se nahrazuje částkou „1000 Kč“.

127. V § 250 odst. 4 se slova „řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ zrušují a slovo „tato“ se nahrazuje slovem „toto“.

128. V § 250 odst. 6 se slova „a současně ji předepíše do evidence daní“ zrušují.
129. V § 250 odst. 7 písm. a) se slova „řádné daňové tvrzení nebo dodatečné“ zrušují.
130. V § 250 odst. 7 písm. b) se slova „řádného daňového tvrzení nebo dodatečného“ zrušují.
131. V § 251 odst. 3 se slova „a současně je předepíše do evidence daní“ zrušují.
132. V § 251 odstavec 4 zní:

„(4) Povinnost uhradit penále nevzniká z daně dodatečně tvrzené v dodatečném daňovém přiznání nebo dodatečném vyúčtování, na jehož základě došlo k doměření daně. To neplatí, pokud toto dodatečné daňové přiznání nebo dodatečné vyúčtování nebylo přípustné.“.

133. Za § 251 se vkládají označení hlavy III a dílu 1, která včetně nadpisů znějí:

„Hlava III
Úroky

Díl 1
Společná ustanovení“.

134. V části čtvrté hlavě III se pod nadpis dílu 1 vkládají nové § 251a až 251d, které včetně nadpisů znějí:

„§ 251a

Společná ustanovení o úrocích

- (1) Úrok vzniká za každý jednotlivý den, kdy jsou splněny podmínky pro jeho vznik.
- (2) Úrok se nepředepíše a nevzniká povinnost jej uhradit, nepřesáhne-li v úhrnu u jednoho druhu daně u jednoho správce daně za jedno zdaňovací období nebo za jeden kalendářní rok u jednorázových daní částku 1000 Kč.
- (3) Správce daně vyrozumí daňový subjekt způsobem podle § 153 odst. 3 o předpisu úroku, je-li úrok předepsán do evidence daní z důvodu, že pominuly podmínky pro jeho další vznik.
- (4) Proti postupu správce daně v souvislosti s předepsáním a vyplacením úroku je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku.

§ 251b

Společná ustanovení o úrocích hrazených daňovým subjektem

(1) Úrokem hrazeným daňovým subjektem je

- a) úrok z prodlení,
- b) úrok z posečkané částky.

(2) Vznikne-li úrok hrazený daňovým subjektem, je daňový subjekt povinen jej uhradit správci daně.

(3) Do evidence daní správce daně předepíše úrok hrazený daňovým subjektem, u kterého

- a) dosud trvají podmínky pro jeho vznik, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu, nebo
- b) pominuly podmínky pro jeho další vznik.

(4) Úrok hrazený daňovým subjektem u záloh vzniká do dne splatnosti zálohované daně.

§ 251c

Společná ustanovení o úrocích hrazených správcem daně

(1) Úrokem hrazeným správcem daně je

- a) úrok z vratitelného přeplatku,
- b) úrok z nesprávně stanovené daně,
- c) úrok z daňového odpočtu.

(2) Vznikne-li úrok hrazený správcem daně, je správce daně povinen jej uhradit daňovému subjektu.

(3) Úrok hrazený správcem daně, u kterého pominuly podmínky pro jeho vznik, předepíše správce daně do evidence daní.

(4) Úrok hrazený správcem daně je hrazen z rozpočtu, ze kterého je hrazena činnost správce daně.

(5) Úrok hrazený správcem daně nevzniká v případě vratitelného přeplatku, který správce daně daňovému subjektu nevrátil proto, že o to byl daňovým subjektem požádán.

§ 251d

Vztah úroků hrazených správcem daně k náhradě újmy

Přiznat náhradu škody nebo přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu, které byly způsobeny daňovému subjektu jednáním správce daně, lze pouze v rozsahu, v jakém nevzniká úrok hrazený správcem daně.“.

135. Nadpis nad § 252 se zrušuje.

136. Za § 251d se vkládá označení dílu 2, které včetně nadpisu zní:

„Díl 2
Úroky hrazené daňovým subjektem“.

137. § 252 a 253 včetně nadpisů znějí:

„§ 252

Úrok z prodlení

(1) Základem pro výpočet úroku z prodlení je

- a) splatná daň, která nebyla uhrazena, nebo
- b) vratka vzniklá v důsledku neoprávněného uplatnění daňového odpočtu nebo daně.

(2) Úrok z prodlení vzniká ode dne

- a) následujícího po původním dni splatnosti daně do dne její platby; stanovení náhradního dne splatnosti daně nemá vliv na určení doby, po kterou vzniká úrok z prodlení, nebo
- b) vrácení, použití nebo převedení vrátky vzniklé v důsledku stanovení daňového odpočtu nebo daně, anebo předepsání zálohy na daňový odpočet do dne její platby.

(3) Úrok z prodlení nevzniká

- a) po dobu posečkání,
- b) u nedoplatku vzniklého v důsledku porušení daňové povinnosti zůstavitele, a to ode dne smrti zůstavitele do dne skončení řízení o pozůstalosti,
- c) v případě příslušenství daně,
- d) v případě peněžitého plnění v rámci dělené správy.

(4) Výše úroku z prodlení odpovídá výši úroku z prodlení podle občanského zákoníku. Při určení výše úroku z prodlení se přihlíží pouze k přeplatku, který byl použit k úhradě nedoplatku, u kterého úrok z prodlení vzniká.

(5) Úrok z prodlení je splatný dnem, ve kterém jsou splněny zákonné podmínky pro jeho vznik.

§ 253

Úrok z posečkané částky

(1) Základem pro výpočet úroku z posečkané částky je daň, u které bylo povoleno nebo nastalo posečkání.

(2) Úrok z posečkané částky vzniká po dobu posečkání.

(3) Úrok z posečkané částky nevzniká po dobu, kdy nevzniká úrok z prodlení z jiného důvodu, než je posečkání.

(4) Výše úroku z posečkané částky odpovídá polovině úroku z prodlení nebo jeho obdoby podle jiného zákona, nejvýše však polovině úroku z prodlení podle tohoto zákona.

(5) Úrok z posečkané částky je splatný do 30 dnů ode dne, kdy pominuly podmínky pro jeho vznik.“.

138. Za § 253 se vkládá označení dílu 3, které včetně nadpisu zní:

„Díl 3
Úroky hrazené správcem daně“.

139. V části čtvrté hlavě III se pod nadpis dílu 3 vkládá nový § 253a, který včetně nadpisu zní:

„§ 253a

Úrok z vratitelného přeplatku

(1) Základem pro výpočet úroku z vratitelného přeplatku je vratitelný přeplatek, který nebyl v souladu se zákonem vrácen, použit nebo převeden.

(2) Úrok z vratitelného přeplatku vzniká ode dne následujícího po dni, ve kterém uplynula lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, do dne jeho vrácení, použití nebo převedení.

(3) Úrok z vratitelného přeplatku nevzniká

- a) po dobu, kdy vzniká úrok z daňového odpočtu,
- b) v případě pozdního vrácení úroku hrazeného správcem daně.

(4) Výše úroku z vratitelného přeplatku odpovídá výši úroku z prodlení.“.

140. § 254 včetně nadpisu zní:

„§ 254

Úrok z nesprávně stanovené daně

(1) Základem pro výpočet úroku z nesprávně stanovené daně je

- a) část uhrazené daně, o kterou byla snížena daň stanovená nad rámec tvrzení daňového subjektu nebo z moci úřední,
- b) část daňového odpočtu nárokováného v daňovém tvrzení, o kterou byl zvýšen daňový odpočet stanovený odlišně od tohoto daňového tvrzení, nebo
- c) částka uhrazená na základě nezákonného nebo nicotného zajišťovacího příkazu.

(2) Úrok z nesprávně stanovené daně vzniká ode dne následujícího po

- a) náhradním dni splatnosti daně, nebo došlo-li k její úhradě později, ode dne její úhrady, do dne jejího vrácení, použití nebo převedení, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení,
- b) posledním dni lhůty podle § 155b odst. 3 do dne vrácení, použití nebo převedení daňového odpočtu, nejpozději však do uplynutí lhůty podle § 155b odst. 4 písm. a), nebo
- c) dni splatnosti částky uvedené v zajišťovacím příkazu, nebo došlo-li k její úhradě později, ode dne její úhrady, do dne jejího vrácení, použití nebo převedení, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení.

(3) Úrok z nesprávně stanovené daně nevzniká v případě stanovení

- a) daně nebo daňového odpočtu, které se neodchylují od daňového tvrzení,
- b) daně nebo daňového odpočtu, pokud následně vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na toto stanovení,
- c) daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo učiněno na základě padělaného nebo pozměněného dokladu anebo písemnosti obsahující nepravdivé údaje předložené daňovým subjektem,
- d) daně nebo daňového odpočtu, pokud rozhodnutí o stanovení daně bylo dosaženo trestným činem daňového subjektu, nebo
- e) peněžitého plnění v rámci dělené správy.

(4) Výše úroku z nesprávně stanovené daně odpovídá výši úroku z prodlení.“.

141. Označení části páté se včetně nadpisu zrušuje.

142. § 254a včetně nadpisu zní:

„§ 254a

Úrok z daňového odpočtu

(1) Základem pro výpočet úroku z daňového odpočtu je daňový odpočet stanovený správcem daně.

(2) Úrok z daňového odpočtu vzniká ode dne následujícího po uplynutí doby 4 měsíců od posledního dne lhůty stanovené pro podání daňového tvrzení, ze kterého vyplývá, že daňovému subjektu má vzniknout daňový odpočet, nebo ode dne, kdy bylo toto daňové tvrzení podáno, pokud bylo podáno po lhůtě stanovené pro jeho podání, do dne vrácení, převedení nebo použití daňového odpočtu, nejpozději však do uplynutí lhůty pro jeho vrácení.

(3) Běh doby podle odstavce 2 se staví a úrok z daňového odpočtu nevzniká ode dne vydání

- a) výzvy k odstranění vad podání, které je učiněno v rámci nalézacího řízení týkajícího se daňového odpočtu, do dne, kdy dojde k odstranění těchto vad, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené v této výzvě, nebo
- b) rozhodnutí, kterým správce daně stanoví lhůtu, ve které se může daňový subjekt vyjádřit k výsledku dosavadního kontrolního zjištění, do dne, kdy dojde ze strany daňového subjektu k požadovanému vyjádření, nebo kdy dojde k marnému uplynutí lhůty stanovené k vyjádření.

(4) Úrok z daňového odpočtu nevzniká z části daňového odpočtu, které odpovídá záloha na daňový odpočet, a to ode dne, kdy byla tato záloha správcem daně vrácena, použita nebo převedena, nejpozději však do uplynutí lhůty pro její vrácení.

(5) Výše úroku z daňového odpočtu odpovídá polovině úroku z prodlení.“.

143. Za § 254a se vkládá označení části páté, které včetně nadpisu zní:

**„ČÁST PÁTÁ
SPOLEČNÁ, ZMOCŇOVACÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ“.**

144. V § 258 odst. 1 se slova „v § 154 a § 155“ nahrazují slovy „tímto zákonem“.

145. V § 258 odst. 2 se slova „v § 155 odst. 3 a 5“ nahrazují slovy „pro jeho vrácení“.

146. V § 259a odst. 4 písm. b) se slovo „povoleného“ zrušuje.

147. V § 261 odst. 4 se slova „jejího doručení správci daně příslušnému k jejímu vyřízení“ nahrazují slovy „ , kdy byla podána“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, upravující daňovou informační schránku se použijí do dne předcházejícího dni, kdy správce daně zveřejní skutečnost podle § 69 odst. 3 písm. a) bodu 1 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Na daňovou informační schránku zřízenou přede dnem, kdy správce daně zveřejní tuto skutečnost, se použijí ustanovení zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, a to do konce dvanáctého kalendářního měsíce následujícího po dni, kdy správce daně zveřejní tuto skutečnost; tím není dotčeno právo daňového subjektu současně s daňovou informační schránkou zřízenou přede dnem zveřejnění této skutečnosti využívat daňovou informační schránku zřízenou ode dne zveřejnění této skutečnosti.
2. V případě, že přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona daňový subjekt nevyhověl výzvě podle § 87 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo neumožnil ve sděleném termínu zahájit a následně provést daňovou kontrolu, účinky této skutečnosti podle § 87 odst. 5 a 6 a § 254a odst. 2 písm. b) zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.
3. Ustanovení § 136 odst. 2 a 6 a § 138 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí na lhůtu pro podání daňového přiznání podávaného za zdaňovací období, které neskončilo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Na lhůtu pro podání daňového přiznání podávaného za zdaňovací období, které skončilo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ustanovení § 136 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
4. Pro daňové tvrzení, u něhož lhůta pro jeho podání uplynula přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se použijí ustanovení § 140 odst. 2 a § 144 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

5. Lhůta pro vrácení vratitelného přeplatku, která započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, neskončí dříve než v den, ve který by skončila podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
6. Posečkání úhrady daně podle § 157a zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, nastane pouze v případě daně, u níž byl odkladný účinek v řízení, které je v souvislosti se stanovením daně vedeno před soudem ve správním soudnictví nebo před Ústavním soudem, přiznán ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
7. Řízení o námitce, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
8. Okamžik počátku, běh a délka lhůty pro placení daně se v případě daně, jejíž původní den splatnosti nastal přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, posuzuje podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
9. Právní skutečnost zakládající stavení běhu lhůty podle bodu 8 se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona posuzuje podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Pokud uvedená právní skutečnost započala přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, staví běh lhůty až ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
10. Lhůta pro placení daně podle bodu 8, která přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona neskončila, neskončí dříve než lhůta pro stanovení této daně.
11. Povinnost uhradit pokutu podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, která vznikla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a o které nebylo před tímto dnem pravomocně rozhodnuto platebním výměrem, zaniká dnem nabytí účinnosti tohoto zákona v rozsahu, v jakém by nevznikla podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
12. Úrok podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, u něhož ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona trvají podmínky pro jeho vznik, se uplatní do dne předcházejícího dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona se na tento úrok uplatní zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
13. Na řízení a jiné postupy související s uplatněním úroků podle zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použije zákon č. 280/2009 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o dani z nemovitých věcí

Čl. III

Zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění zákona č. 315/1993 Sb., zákona č. 242/1994 Sb., zákona č. 248/1995 Sb., zákona č. 65/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 239/2001 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 576/2002 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 1/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 212/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 350/2012 Sb., zákona č. 503/2012

Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 23/2015 Sb., zákona č. 84/2015 Sb., zákona č. 225/2017 Sb. a zákona č. 364/2019 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 1 písm. j) se slova „parcích a“ nahrazují slovy „parcích pozemky zařazené do zóny přírodní a v“.
2. V § 13 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Je-li v katastru nemovitostí u nemovité věci zapsáno vlastnické právo dvou nebo více osob a nejde-li o spoluvlastnictví, hledí se na tyto osoby pro účely daně z nemovitých věcí jako na vlastníky této nemovité věci, u nichž nelze určit podíl na této nemovité věci. To platí obdobně i pro spoluvlastnický podíl na nemovité věci.“.

3. V § 15a se slova „na daň nižší, než je poslední známá daň,“ zrušují.

Čl. IV

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti u daně z nemovitých věcí na zdaňovací období započatá přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije zákon č. 338/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. Ustanovení § 15a zákona č. 338/1992 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o dani z přidané hodnoty

Čl. V

Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění zákona č. 635/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 124/2005 Sb., zákona č. 215/2005 Sb., zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 441/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 319/2006 Sb., zákona č. 172/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 302/2008 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 54/2009 Sb., zákona č. 87/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 489/2009 Sb., zákona č. 120/2010 Sb., zákona č. 199/2010 Sb., zákona č. 47/2011 Sb., zákona č. 370/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 333/2012 Sb., zákona č. 500/2012 Sb., zákona č. 502/2012 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 196/2014 Sb., zákona č. 262/2014 Sb., zákona č. 360/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 113/2016 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 298/2016 Sb., zákona č. 33/2017 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 40/2017 Sb., zákona č. 170/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 371/2017 Sb., zákona č. 283/2018 Sb., zákona č. 6/2019 Sb., zákona č. 80/2019 Sb. a zákona č. 256/2019 Sb., se mění takto:

1. § 101a včetně nadpisu zní:

„§ 101a

Elektronická forma podání

- (1) Plátce nebo identifikovaná osoba jsou povinni podat elektronicky
- a) daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání,
 - b) kontrolní hlášení, souhrnné hlášení nebo jiné hlášení, s výjimkou hlášení podle § 19.
- (2) Pouze elektronicky lze podat přihlášku k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů.
- (3) Podání uvedené v odstavci 1 nebo 2, které není učiněno datovou zprávou s využitím dálkového přístupu ve formátu nebo struktuře zveřejněné správcem daně, je neúčinné.“

2. V § 101g odstavec 4 zní:

„(4) Správce daně může plátci, kterému podle daňového řádu není doručováno elektronicky, namísto jiných způsobů doručování doručit výzvu související s kontrolním hlášením elektronicky prostřednictvím veřejné datové sítě na elektronickou adresu za tímto účelem uvedenou plátcem.“

3. V § 101g se odstavec 6 zrušuje.

4. V § 104 odst. 8 písm. c) se slova „nebo předmětem výzvy správce daně k zahájení daňové kontroly poté, co plátce neumožnil daňovou kontrolu zahájit, která byla plátci oznámena“ zrušují.

5. § 105 včetně nadpisu zní:

„§ 105

Přeplatek skupiny

Přeplatek skupiny vzniklý v důsledku stanovení daně se použije na úhradu případného nedoplatku skupiny nebo kteréhokoli člena skupiny. Pokud skupina ani žádný její člen nemají nedoplatek, stává se tento přeplatek vratitelným.“

6. Za § 105 se vkládá nový § 105a, který včetně nadpisu zní:

„§ 105a

Záloha na nadměrný odpočet

Plátci vzniká nárok na zálohu na nadměrný odpočet ve výši a za podmínek uvedených v daňovém řádu.“.

Čl. VI

Přechodná ustanovení

1. Pro daňové povinnosti identifikovaných osob u daně z přidané hodnoty za zdaňovací období před 1. lednem 2021, jakož i pro práva a povinnosti s nimi související se použije § 101a odst. 1 a 2 zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.
2. V případě, že přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona daňový subjekt nevyhověl výzvě podle § 87 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, nebo neumožnil ve sděleném termínu zahájit a následně provést daňovou kontrolu, účinky této skutečnosti podle § 104 odst. 8 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o Finanční správě České republiky

Čl. VII

Zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve znění zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 250/2014 Sb., zákona č. 267/2014 Sb., zákona č. 377/2015 Sb., zákona č. 188/2016 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 14/2017 Sb., zákona č. 80/2019 Sb. a zákona č. 111/2019 Sb., se mění takto:

1. Za § 13b se vkládá nový § 13c, který včetně nadpisu zní:

„§ 13c

Zvláštní ustanovení o daňové informační schránce

Ustanovení daňového řádu upravující daňovou informační schránku se použijí pro celý rozsah působnosti orgánů finanční správy.“.

2. V § 15 úvodní části ustanovení se slovo „ , který“ nahrazuje slovy „a zaměstnanec, kteří“.

3. V § 15 písmeno a) zní:

„a) výdělečně provádět kontrolní, daňovou nebo účetní poradenskou nebo obdobnou činnost pro daňové subjekty nebo pro příjemce

1. dotací,
2. návratných finančních výpomocí, nebo
3. jiných peněžních prostředků státu podle rozpočtových pravidel,“.

4. V § 15 písm. b) se za slovo „prokuristou,“ vkládají slova „správcem svěřenského fondu,“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o Celní správě České republiky

ČL. VIII

Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, ve znění zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 164/2013 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákonného opatření Senátu č. 344/2013 Sb., zákona č. 243/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb., zákona č. 225/2017 Sb., zákona č. 80/2019 Sb., zákona č. 111/2019 Sb. a zákona č. 206/2019 Sb., se mění takto:

1. Za § 11b se vkládá nový § 11c, který včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 14 zní:

„§ 11c

Zvláštní ustanovení o daňové informační schránce

(1) Ustanovení daňového řádu upravující daňovou informační schránku se použijí pro celý rozsah působnosti orgánů celní správy.

(2) Přístup do daňové informační schránky zřízené orgánem celní správy je možný také prostřednictvím Systému jednotné správy uživatelů a digitálního podpisu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie¹⁴⁾, a to v případě, že tento orgán celní správy zveřejnil způsobem umožňujícím dálkový přístup skutečnost, že je technicky vybaven pro využití tohoto přístupu.

¹⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2019/1026 ze dne 21. června 2019 o technických postupech pro vývoj, údržbu a používání elektronických systémů pro výměnu informací a uchovávání těchto informací v souladu s celním kodexem Unie.“.

2. V § 27 odstavec 1 zní:

„(1) Celník je v případech, na něž se nevztahuje povinnost mlčenlivosti podle daňového řádu nebo jiného právního předpisu s výjimkou zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů, povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámil při své činnosti nebo v souvislosti s ní. Tato povinnost trvá i po skončení služebního poměru celníka.“.

3. V § 27 odst. 3 se slova „se nemůže celník“ nahrazují slovy „uložené podle tohoto zákona se nelze“, za slovo „sboru,“ se vkládají slova „zpravodajské službě České republiky,“ a za slovo „dozor“ se vkládají slova „nebo který vede řízení o přestupku“.
4. V § 27 odst. 4 se slova „celníka nebo“ zrušují a za slovo „odstavci“ se vkládají slova „1 nebo“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o dani z hazardních her

Čl. IX

§ 12 zákona č. 187/2016 Sb., o dani z hazardních her, včetně nadpisu zní:

„§ 12

Zvláštní ustanovení o doměření daně z moci úřední

K doměření daně z moci úřední může dojít také, pokud správce daně zjistí na základě postupu k odstranění pochybností, že poslední známá daň není ve správné výši.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna celního zákona

Čl. X

Zákon č. 242/2016 Sb., celní zákon, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 80/2019 Sb., se mění takto:

1. § 5 včetně nadpisu zní:

„§ 5

Zvláštní ustanovení o provádění kontroly po propuštění zboží a kontroly zboží vyjmutého z celního dohledu

(1) V případě daňové kontroly, jejímž předmětem jsou povinnosti podle celních předpisů, prováděné v případě kontroly po propuštění zboží nebo kontroly zboží vyjmutého z celního dohledu, lze předmět daňové kontroly v jejím průběhu rozšířit nebo zúžit doručením oznámení o změně předmětu daňové kontroly.

(2) Kontrolu po propuštění zboží a kontrolu zboží vyjmutého z celního dohledu lze provádět společně pro více řízení týkajících se jednoho subjektu.“.

2. V § 61a se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 2 zní:

„(2) Pokud je rozhodnutí správce cla vydáno a oznámeno elektronicky pomocí systému automatizovaného zpracování dat podle prováděcího rozhodnutí Evropské komise²⁾, neobsahuje odůvodnění a poučení o opravném prostředku, pokud to na základě tohoto prováděcího rozhodnutí není možné.

²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/578 ze dne 11. dubna 2016, kterým se zavádí pracovní program pro vývoj elektronických systémů stanovených v celním kodexu Unie a jejich uvedení do provozu.“.

3. V nadpisu § 66 se slova „**neoprávněného jednání správce cla**“ nahrazují slovy „**nesprávně stanoveného cla**“.
4. V § 66 se slova „neoprávněného jednání správce cla“ nahrazují slovy „nesprávně stanoveného cla“.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony

Čl. XI

Zákon č. 80/2019 Sb., kterým se mění některé zákony v oblasti daní a některé další zákony, se mění takto:

1. V části třetí čl. V se body 238 až 243 zrušují.
2. V části třetí čl. VI bodě 11 se slova „bodů 112 a 238 až 243“ nahrazují slovy „bodu 112“.
3. V části jedenácté čl. XIX písm. d) se slova „bodů 112, 238 až 243, která nabývají“ nahrazují slovy „bodu 112, které nabývá“.

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. XII

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 20, které nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2021.